

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finansministeren

EKSP.

8/12 09
LETA

Finansminister Claus Hjort Frederiksen
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
DANMARK

09/3079-9

8.12.2009

Endringer i innskuddsgarantidirektivet

Kjære kollega, *Claus,*

Jeg viser til møte 4. desember 2009, der jeg orienterte om endringene i innskuddsgarantidirektivet og viktigheten av å kunne videreføre den norske innskuddsgarantiordningen.

Som jeg nevnte på møtet, er den norske innskuddsgarantiordningen, med dekning på 2 millioner kroner per innskyter per bank, en viktig del av den norske finansreguleringen. Den gode dekningen, sammen med en helhetlig finansregulering for finanssektoren for øvrig, bidro til at det ikke ble noe «run» mot norske banker under finanskrisen. Norge hadde heller ikke behov for å utstede ubegrensede statsgarantier.

EUs innskuddsgarantidirektiv (94/19/EF) har hatt et dekningsnivå på minimum 20 000 euro. Endringsdirektivet (Direktiv 2009/14/EF) økte beløpet til minimum 50 000 euro fra 30. juni 2009, med videre økning og fullharmonisering til 100 000 euro fra utgangen av 2010. Opprinnelig foreslo Kommisjonen at det fremdeles skulle være minimumsharmonisering, men i siste liten, under behandlingen av Kommisjonens forslag i Rådet i og Europaparlamentet, ble dette endret til fullharmonisering. Et garantibeløp på 100 000 euro vil mer enn halvere den norske innskuddsgarantiordningen. Vi kan ikke se at en fullharmonisering av dekningsnivået er nødvendig for å ivareta formålet med direktivendringene, som er å styrke innskytervernet og å forhindre konkurransevridende regulering i det enkelte medlemsland.

Det er en svært viktig sak for Norge at vi ikke nå må svekke den norske

innskuddsgarantiordningen radikalt. Dette er også fremhevet av den norske regjering i dens tiltredelseserklæring, og det er klart uttalt overfor Stortinget.

Norge har spilt inn et forslag om unntak for den norske ordningen til EU, senest i brev fra tidligere finansminister Kristin Halvorsen til kommissær McCreevy 4. september 2009, men forslaget har blitt avvist. Et unntak for den norske ordningen kan enten skje ved at det tas direkte inn i direktivet en bestemmelse om at ordninger med høyere dekning som er etablert før en viss dato kan videreføres, eller en kan få inn en tilsvarende tilpasningstekst i forbindelse med en eventuell innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen.

I svarbrevet fra McCreevy 1. oktober – hvor han avslår å gå videre med dette – peker han særlig på konkurransen i det nordiske markedet som begrunnelse for å avvise et unntak.

Fra norsk side kan vi ikke se at den norske ordningen i praksis har gitt norske banker noen konkurransefordel i forhold til andre nordiske lands banker. Vi er likevel innstilt på å kombinere videreføring av den norske ordningen med eksportforbud og fortsatt adgang til topping-up. I de 13 årene den norske garantiordningen har vært i virksomhet, har det aldri vært argumentert med at norske banker tiltrekker seg innskudd på bekostning av andre lands banker. Selv ikke under den finanskrisen vi nå har vært gjennom, opplevde norske banker noen spesiell tilstrømming av kapital. Norske banker har heller ikke merket noen flukt av kapital fra norske til danske (eller andre lands) banker i forbindelse med de ubegrensede statlige garantier Danmark (og andre land) har gitt overfor egne banker det siste året.

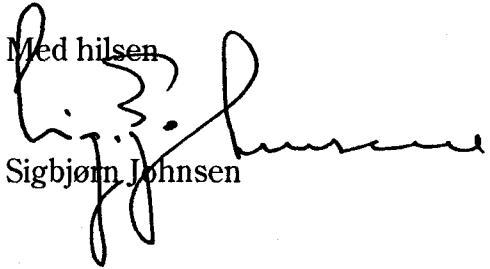
Forslaget om adgang for topping-up innebærer (som i dag) at utenlandske banker som har filialer i Norge kan velge å slutte seg til den norske bankgarantiordningen for differansen mellom 2 millioner kroner og det hjemlandets egen ordning garanterer (100 000 euro fra utgangen av 2010).

Forslaget om eksportforbud innebærer at garantien for de innskudd som er omfattet av eksportforbudet må settes til 100 000 euro, og ikke til 2 millioner kroner. Når det gjelder den konkrete utformingen av eksportforbudet, vil vi overlate den til EU, slik at bestemmelsen om eksportforbud får den utforming EU ønsker. Det kan her nevnes at i innskytergarantidirektivet står det allerede en konkret tekst om dette, som utløp 31. desember 1999. I dansk oversettelse lyder eksportforbudet i artikkel 4 slik: «Indtil den 31. december 1999 maa hverken størrelsen eller rækkevidden, inklusive procentsatsen, af den ydede dækning overstige den maksimale størrelse og den maksimale rækkevidde af den dækning, som tilbydes af den tilsvarende garantiordning paa værtslandets omraade.» EU kan da velge om det er ønskelig å videreføre denne ordlyd av eksportforbudet, eller gi det en annen ordlyd. Et sentralt element i videreføringen av den norske innskuddsdekningsordningen er altså at Norge vil akseptere et eksportforbud i tillegg til topping-up-adgang.

Som nevnt ovenfor, og som jeg også nevnte på møtet 4. desember, har Kommisjonen vist til hensynet til konkurransen i det nordiske markedet som begrunnelse for at det ikke kan gjøres unntak for den norske ordningen. Jeg mener i imidlertid at hensynet til konkurransen blir ivaretatt ved de foreslåtte tiltakene (topping-up og eksportforbud).

Jeg håper på denne bakgrunn at du kan støtte Norge i at en videreføring av den norske ordningen – kombinert med adgang til topping-up og eksportforbud – ikke vil påvirke konkurransen negativt. Det vil være av svært stor betydning for vårt videre arbeid overfor EU om du kan gi oss et svar om at du er positiv til en videreføring av den norske garantiordning, under forutsetning av at Norge har adgang til topping-up og eksportforbud.

Med hilsen

Sigbjørn Johnsen